

ולהעביר כרוז לפניהם בחרוזה:
צאיינה וריאינה בנות ציון.
אמר רבי יצחק, בא תשמע, כי
מארת ברקיע השמים. רבי יצחק
אמר, **בשְׁקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְהַ
אֵת הַמְתִים וַיַּעֲבֵר כֶּרֶז עַל כָּל
צִיּוֹן וְצִיּוֹן, בָּאוֹתוֹ הַזָּמָן פָּרֶד
אֹוֹתָה הַנִּשְׁמָה, כִּמוֹ הָאָרֶר
וְהַמְאֹור שָׂיאַיר בָּאָרֶר שְׁלֵר קַיְעַ
הַשָּׁמִים עַל אָתוֹתָה הַגּוֹף שִׁיתְעַזְרָר
מִן הָאָרֶץ. זֶה שְׁפָתָחָב יְהִי מְאֹרת
ברקיע השמים. וְלֹמַה? לְהַאֲרִ
עַל הָאָרֶץ, עַל אָתוֹתָה הַגּוֹף שִׁוְצָא
מִן הָאָרֶץ.**

רבי אביהו אמר, זה כי וקר הרוות
השורה על הגוף להחיות
ולהAIR אפלו. זה שפתוחוב יהי
מארת ברקיע השמים, ולמה?
להAIR על הארץ, על היוצא מן
הארץ, כמו שאמרנו.

רבי יהודה בן פזי פגש את רב
נחמן. אמר לו, אתה הרוות
שעתיד הקדוש ברוך הוא
להחיות בו המתים מה? אמר
לו, היה רום האספקלריה
של מעלה, כאשר ישיגו בני אדם
הדרות הנכונות. ומניין לנו זה?
מה מה שפתוחוב (יחזקאל ונתניהו)
בכם וחיתם. לא נאמר ונחת רוח
מה האספקלריה של, וככתוב (שם)
ואת רוחי אתן בקרבתכם, ואחר
כך יהיה סימן ידוע בעולם. זה
שפתחוב (באשთ) והיה לאות
ולמודדים ולדים וشنנים.

ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו (בראשית א). רבי אביהו
פתח, (תהלים ח) מה אנו שבי תזכרנו
ובן אדם כי תפקרנו ותחסרו
מעט מלאלהים. רבי מנחום אמר,
בשעה שרצה הקדוש ברוך הוא
לברא את האדם, נתיעוץ עם
המלאכים אותו הטובבים את
קסו, ואמր להם נעשה אדם.

קדמיהון בחרזה, צאיינה וריאינה בנות ציון.
אמר רבי יצחק, תא שמע, יהי מארת ברקיע
השמיים, ר' יצחק אמר, **בשְׁקָדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא מִתְהַאֵת הַמְתִים, וַיַּעֲבֵר כֶּרֶז עַל כָּל
צִיּוֹן וְצִיּוֹן.** ביה זמנא נחית ההייא נשמטא,
בנהורא וביצינא דינגר בנהירו רקייע
דשמייא, על ההוא גופה דאתער מן ארעה.
הדא הוא דכתיב, יהי מארת ברקיע השמים.
ולמה, להAIR על הארץ, על אתוֹתָה הַגּוֹף הַיֹּוֹצָא
מִן הָאָרֶץ.

ר' אביהו אמר, זו היא זהר הרוח, השורה על
הגוף להחיות, ולהAIR אפלו. הדא הוא
דכתיב, יהי מארת ברקיע השמים. ולמה,
להAIR על הארץ, על היוצא מן הארץ,
בדקאמון.

ר' יהודה בן פזי פגע فيه ברב נחמן, אמר
לייה אותו הרוות שעתיד הקדוש ברוך הוא
להחיות בו המתים, מהו. אמר לייה, הוא רום
אספקלריה של מעלה, כאשר ישיגו בני אדם
הדרות הנכונות. ומנא לו הא. ממה דכתיב,
(יחזקאל לו) ונתתי רוחיכם וחיותם. ונתתי רוח
בכם לא נאמר, אלא רוחיכ, אותו הנאצל
מאספקלריה שלי. וכתיב (שם לו כ) ואות רוחיכ
אתן בקרבתכם, ואחר כה יהיה סימן ידוע
בעולם, הדא הוא דכתיב, והיו לאות
ולמוציאדים ולדים ושננים.

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו. ר' אביהו
פתח, (תהלים ח) מה אנו שבי תזכרנו ובן
אדם כי תפקרנו ותחסרו מעט מלאלהים. ר'
תנחום אמר, בשעה שרצה הקדוש ברוך הוא
לברוא את האדם, נתיעוץ עם המלאכים אותו
הטוביים את כסאו, ואמר להם נעשה אדם.